

[Erik Kragh.]

tinget dengang jo oprindeligt stod på, at forhandlinger ville kræve indrømmelser fra begge sider; men det har man jo for længst forladt; nu kræver man kun indrømmelser fra De Forenede Staters side.

Det er jo interessant, at nu vil man prøve på at lægge pres på De Forenede Stater under mødet i Paris, og alle de kredse, som hidtil har modarbejdet De Forenede Stater og rettet henvendelse til f. eks. den danske regering om at gøre sin indfyldelse gældende, har aldrig rettet henvendelse til den danske regering om at gøre sin indfyldelse gældende i Sovjetunionen under den nylige tsekoslovakiske krise, hvor Sovjetunionen ved opmarch af store militære styrker i Polen og ud for Tsekoslovakiets grænser prøvede at lægge et militært pres på Tsekoslovakiet. Der er heller ikke nogen sinde kommet nogen opfordringer til den danske regering om at gøre sin indfyldelse gældende på præsident Nasser for at prøve på at få ham til at moderere sin holdning over for Israel. Ej heller har man søgt i den syriske regering at prøve på at få araberne til at indstille terroraktionerne mod Israel, hvor disse terroraktioner bevirker mord på fredelige bønder, når disse bønder går og dyrker deres jord.

Men formålet med hele denne antiamerikanske propaganda har jo været at få den amerikanske befolkning til at fjerne sig fra Vesteuropa, og der er desværre ikke tvivl om, at dette formål er ved at blive nået. Der er meget, der tyder på, at den amerikanske befolkning er ved at miste tålmodigheden med Vesteuropa, er ved at miste tålmodigheden med, at amerikanske ambassader bliver svinet til, at amerikanerne bliver skældt ud og rasket ned ved enhver tænkelig lejlighed, og at der er så få, der tager dem i forsvar. Og der er også meget, der tyder på, at kongressen i Amerika ikke vil kunne modstå et krav om tilbagetrækning af en væsentlig del af de amerikanske styrker i Vesteuropa. Man må regne med, at 50 pct. vil blive trukket tilbage.

Formålet med alt dette set fra alle de partiers side, som man vel med ét ord kan kalde kommunistiske partier, er jo naturligvis netop at få skilt Vesteuropa fra De Forenede Stater, fordi Vesteuropa i mange

år ikke vil kunne klare sig sikkerhedspolitisk uden De Forenede Staters garanti; sådan er nu engang forholdene; og det kan man beklage, men det vil tage mange år, før Vesteuropa kan stå på egne ben. Og hvordan forholdene end vil blive i Europa, så vil Rusland jo altid være en vældig militær magt; der er jo ingen nedrustning i Sovjetunionen, dér opruster man på alle områder. Sovjetunionen er også holdt op med at tale om en europæisk sikkerhedskonference til afløsning af NATO-pagten og Warszawapagten. Hvad taler Breznev om nu? Nu taler han om en styrkelse af Warszawapagten og en opløsning af NATO. Det er andre toner, end man før har hørt. Og selvfølgelig ønsker vi alle en europæisk sikkerhedsordning, men jeg vil advare mod at tro, at det er noget, der sker til jul eller til næste jul. Det vil tage mange år; den tilstand, vi lever i i Europa, vil det tage mange år at få løst op. Og betingelsen for at få den løst op er, at vi fortsætter med NATO's eksistens. NATO udløber ikke, som hr. Morten Lange sagde, i 1969. NATO fortsætter med at eksistere. Og medmindre der sker afgørende ændringer — det er jo klart, det vil jeg gerne understrege — hvis situationen udvikler sig sådan, som den tyder på at udvikle sig, så vil Danmark kun kunne sikre sin suverænitet og sin selvstændighed ved medlemskabet af Atlantpagten. En tilbagetrækning af De Forenede Stater eller en opløsning af NATO ville betyde en russisk dominans i Europa og ville betyde, at de vesteuropæiske lande måtte rette sig efter de henstillinger, der kom fra Moskva, både på det politiske og på det økonomiske område. Men det er klart, at hvis vort medlemskab af NATO skal have mening, så må det følges op med et forsvar, som kan løse de opgaver, som allianceforsvaret kræver. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette, men jeg vil gerne have lov til at citere, hvad den norske regering nylig har udtalt i en redegørelse, den har tilsendt stortinget. Der står i den norske redegørelse — jeg citerer:

„En forudsætning for, at vor sikkerhedspolitik skal virke efter sin hensigt, er, at vor egen vilje til at forsvare vort land ikke drages i tvivl, og at vi oprettholder den fornødne forsvarsevne.“